

Source sheet for TGS #3 "The Purpose of Creation, according to the Ramchal"

- (1) הכוונה השטחית היא, שהמאציל ית"ש ברא את עולמו לתת מקום לתארים, כמ"ש בריש אוצרות חיים, שהוא לקרוא רחום וחנון וארך אפים וכיוצא... ידיעה השנית בענין הכוונה הוא שמאציל ית"ש ברא את העולם להיטיב לנבראים הטבה שלמה, שיקבלו בזכות ולא בצדקה... ומי שלא הגיע לידיעה זו נקרא שלא הבין כלום. ידיעה השלישית בכוונה שהיא ידיעה נפלאה מאד, והוא שהמאציל ית"ש רצה לגלות יחודו, להראות כי אני ראשון ואני אחרון, ועל כל פנים כל קללה תהפך לברכה וכל רע יחזור לטוב... וזה הדבר לא הושג כל כך בדורינו, והוא באמת עיקר אמונתו של ישראל – לדעת יחוד המאציל ית"ש. ולהגיע לזאת הידיעה צריך יגיעה רבה, ומי שהגיע הוא המבין כל ענייני החכמה בעומק גדול. אך מי שלא הגיע לפחות לשנייה, ודאי לא הבין כלום. (אגרות פתחי חכמה ודעת, עמ' תד)
- (2) וכשעלה ברצונו להאציל הנאצלים ולברוא הנבראים לסיבה נודעת, והוא: להקרא "רחום" ו"חנון" וכיוצא, ואם אין בעולם מי שיקבל רחמיו ממנו איך יקרא רחום? וכן על דרך זה שאר הכינויים (עץ חיים שער א, ענף ב)
- (3) הוא דבעי ההוא דנחית קמיה דר' חנינא אמר האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעזוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד המתין לו עד דסיים כי סיים א"ל סיימתניהו לכולהו שבחי דמרך למה לי כולי האי אנן הני תלת דאמרינן אי לאו דאמרינהו משה רבינו באורייתא ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה לא הוינן יכולין למימר להו ואת אמרת כולי האי ואזלת משל למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב והיו מקלסין אותו בשל כסף והלא גנאי הוא לו (ברכות לג ע"ב)
- (4) שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' וליהנות מזיו שכינתו (מסילת ישרים, פרק א)
- (5) הנה התכלית בבריאה היה להיטיב מטובו יתברך שמו לזולתו (דרך ה', ח"א פ"ב)
- (6) מה שנוכל להשיג בענין זה הוא, כי האל ית"ש הוא תכלית הטוב ודאי. ואמנם, מחוק הטוב הוא להטיב, וזה הוא מה שרצה הוא ית"ש – לברוא נבראים כדי שיוכל להטיב להם, כי אם אין מקבל הטוב – אין הטבה. ואמנם, כדי שתהיה ההטבה הטבה שלמה, ידע בחכמתו הנשגבה שראוי שיהיו המקבלים אותה – מקבלים אותה ביגיע כפס, כי אז יהיו הם בעלי הטוב ההוא, ולא ישאר להם בושת פנים בקבלם הטוב, כמי שמקבל צדקה מאחר (דעת תבונות, סימן יח)
- (7) טעה מאד, כי סותר מקרא מלא כל פעל ה' למענהו, גם הברכה שתקנו חז"ל שהכל ברא לכבודו (טעם עצו, פירוש למשנת חסידים מאת ר' פנחס אליהו הורוויץ מווילנא, עמוד א)
- (8) השלמות האמיתי הוא רק הדבקות בו יתברך, והוא מה שדוד המלך ע"ה אומר, ואני קרבת אלהים לי טוב... כי רק זה הוא הטוב, וכל זולת זה שיחשבוהו בני האדם לטוב אינו אלא הבל ושוא נתעה (מסילת ישרים, פרק א)

9) הוא לבדו יתברך שמו השלמות האמתית... ובהיותו הוא לבדו ית"ש הטוב האמתית, לא יסתפק חפצו הטוב אלא בהיותו מהנה לזולתו בטוב ההוא עצמו שהוא בו יתברך שמו מצד עצמו, שהוא הטוב השלם והאמתית (דרך ה', ח"א פ"ב)

10) אין שום רצון אחר נמצא אלא ממנו (קל"ח פתחי חכמה, פתח א, עמוד טו)

11) והרי הייחוד מתגלה, שהוא עצמו תענוגן של נשמות (שם, פתח ג-ד)

12) זה עצמו יהיה ההטבה... זאת היא ההטבה השלמה עצמה (שם)

13) אך הענין בזה הוא באמת עמוק מאד ואין לדבר בזה בדיוק כלל (לש"ו חלק הביאורים, ביאור לדרוש עגולים ויושר, א)